

lag, og det haaber jeg ogsaa skal kunne lade sig gøre.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som ogsaa gav Forslaget sin Tilslutning, fremsat Ønske om visse Ændringer, i hvert Fald om Drøftelse af visse Punkter i Forslaget. Det ærede Medlem antydede, at der kunde tiltrænges en Klaring i § 1 om, at den Udvidelse af Beskæftigelsesgraden, der skal finde Sted, skal være indenfor den normale Beskæftigelsesgrad. Det er vist rigtigt, at der kan være Grund til at foretage en Ændring paa det Punkt, saa der i alt Fald ikke skal herske nogen Tvivl om, at det ikke er denne Lovs Hensigt at give visse Foretagender en billig Hjælp til Udvidelse af deres gamle Virksomhed.

Naar det ærede Medlem endvidere fremhævede Ønskeligheden af at lade Rigsdagen enten komme med i det Udvalg; der skal bedømme de kriseramte Industrier og træffe Bestemmelse om, hvorvidt Hjælp bør ydes, eller paa anden Maade have Adgang til at øve Kontrol med, hvad der foregaar, kan jeg fornuftigvis ikke indvende noget derimod. Det er en Selvfølge, at man har bestræbt sig for at tilvejebringe et Udvalg, der ikke behøvede at blive større, end at det kunde handle hurtigt, og at det fortrinsvis bør være et sagkyndigt Udvalg, gaar jeg ud fra som ret selvfølgelig. Hvis man imidlertid maatte mene det ønskeligt eller nødvendigt, at Rigsdagen direkte har Repræsentanter deri, kan jeg ikke se noget, der absolut taler derimod. Men hvis dette ikke er det egentlige Ønske, men man blot vil tilvejebringe en betryggende Kontrol fra Rigsdagens Side, er jeg ikke i Tvivl om, at man særdeles vel kan finde en Ordning, hvorved et Organ paa Rigsdagens Vegne kan staa i Rapport til Udvalget og Ministeriet og faa Oplysning om alt, hvad der i dette Udvalg er blevet behandlet.

Det ærede Medlem rejste ogsaa det Spørgsmaal, om ikke Industrierne eventuelt senere burde tilbagebetale, hvad de muligt fik ved denne Lov. Jeg har ikke noget imod, at dette Spørgsmaal drøftes. Jeg ser meget vel, at der kan være et og andet i den Tanke, der er taltende, men jeg er dog paa den anden Side noget i Tvivl om, hvorvidt man vilde være i Stand til at opstille det som en ufravigelig Fordring, og jeg synes ogsaa, det strider mod selve

Grundideen i det foreliggende Forslag. Thi Grundideen er den, at hvis vi ikke faar en Lov af denne Art, maa vi jo betale Arbejdsløshedsunderstøttelse, direkte og indirekte, under forskellige Former til alle de Tusinder af Mennesker, der er arbejdsløse, uden at nogen af disse Penge gaar tilbage til Staten. Ved en Ordning som den her foreslaaede skulde det altsaa være Hensigten at spare saadanne Udbetalinger og anvende dem paa en anden og samfundsmæssigt mere gavnlige Maade, end Arbejdsløshedsunderstøttelsen kan siges at være.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte endvidere den Tanke, at man burde komme til Pristalsfastsættelser med kortere Mellemlum end de nuværende, kvartaarlige Reguleringer af Lønninger, forstod jeg, og jeg har for saa vidt heller intet imod, at dette overvejes, men det kan jo neppe faa nogen synderlig Virkning paa Produktionsomkostningerne i indeværende Aar, thi der bestaar Overenskomster, efter hvilke Lønnen falder med visse bestemte Beløb, hvis Pristallet falder, i Februar og August. Medmindre man vil ind paa ved Lov at ændre de gældende Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, kan det altsaa neppe faa nogen Indflydelse i indeværende Aar, men derfor kan det jo meget vel af Hensyn til Fremtiden være rimeligt at drøfte Tanken om, hvorvidt kvartaarlige Pristal maatte være at foretrække, og jeg ser meget vel, at det ærede Medlem maaske har Ret i, at det ikke blot er Overvejelse værd, men maaske ogsaa er ønskeligt at komme til en Nyordning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen gjorde som sidste Taler i Gaar nogle Bemærkninger, i hvilke han bl. a. sagde, at han vidste nok, at Socialdemokratiet ønskede de smaa Erhvervs Indehavere undryddet som saadanne og indrulleret i Lønarbejdernes Rækker. Ja, jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem ved noget saadant. Fra Socialdemokratiet eller dets Virksomhed kan det ikke være. Jeg ved fra en mangeaarig Virksomhed, at vi har bidraget, hvor vi kunde, til at hjælpe de smaa Haandværksbedrifter med Statslaan og forskelligt andet, og ogsaa ved denne Lov tilsigter vi naturligvis ikke blot, at de store Erhverv skal have Støtte, men selvfølgelig ogsaa, at Smaa-